

gend des heutigen Patna; Palibothra (Palimbothra) der Alten. TRIK. 3,3,363. H. 976. LIA. I, 135. fg. II, 81, N. S. AV. PARİC. in Verz. d. B. H. 93. KAP. 1, 28. PAT. bei BALL. 630. P. 3,3, 136, Sch. KATHÁS. 3, 78 (Erklärung des Namens). 17, 64. 35, 54. 38, 47. HIT. 4, 5. COLEBR. Misc. Ess. I, 367, N. HIOUEN-TSANG I, 410. fgg. REINAUD, Mém. sur l'Inde 274. WASSILJEW 43 u. s. w. दालिपात्ये जनपदे PANKÁT. 234, 5 (v. l. मङ्गला-रोप्य). WILSON in der Einl. zu DAČAK. S. 7. fg. ist der Ansicht, dass पाठलिपुत्र nur eine Verunstaltung von पाठलिपुर (vgl. कुसुमपुर, पुष्पपुर) sei. Wir können uns damit nicht einverstanden erklären, da uns der Uebergang des so bekannten und in dieser Zusammensetzung so verständlichen पुर in पुत्र nicht einleuchten will.

पाठलिपुत्रक 1) n. = पाठलिपुत्र TRIK. 2, 1, 16. KATHÁS. 7, 56. 35, 78. 38, 3, 104. — 2) पौ^० adj. von पाठलिपुत्र P. 4, 2, 123, Sch. राजन् 2, 2, 11, Sch.

पाठलिमन् (von पाठल) m. blasse Röthe PRAB. 83, 2.

पाठलोपल (पाठल adj. + उपल) n. (!) Rubin WILS.

पाठल्यौ (wie eben) f. eine Menge von Páṭalā-Blüthen gaṇa पाशादि zu P. 4, 2, 49.

पाठव (von पठु) 1) m. a) ein Sohn oder Nachkomme des Paṭu PRAVA-
RĀDĪ. in Verz. d. B. H. 88. — b) oxyt. ein Schüler des Paṭu P. 4, 2,
119, Sch. ÇAT. Br. 12, 8, 17. 9, 3, 1. Ind. St. 1, 207, N. 1 (vgl. 2, 393).

— 2) n. oxyt. nom. abstr. gaṇa पृथ्वदि zu P. 5, 1, 122. a) Schärfe, In-
tenstität: कर्पा^० der Sinnesorgane TATTVA. 21. वर्णा^० SUČR. 2, 348, 15. —
c) Geschicklichkeit, Gewandtheit; mit dem loc.: संस्कृतोक्तिषु HIT. Pr. 2.
त्रादिर्दृश्वरशमनविधौ Spr. 220. RĪĠA-TAR. 1, 12. — d) das schnell-bei-
der-Hand-Sein bei Etwas, das Sichübereilen mit: धिञ्चे तदधपाठवम्
KATHÁS. 5, 89.

पाठविक (von पाठव) adj. = पठु gewandt, schlau TRIK. 3, 1, 14.

पाठविका f. Abrus precatorius Lin. (s. गुञ्ज) HĪR. 145.

पाठौ f. eine best. Pflanze (vielleicht so v. a. das spätere पाठा) AV. 2,
27, 4. KAUC. 37, 38.

पाठिकावाडि N. pr. eines Grāma, wohl Putcabarry (nach PEUTSCH),
KSHIRIČAV. 12, 7.

पाठित (partic. praet. pass. von पठ् s. das.) zersplittert, so heisst eine
Form des Beinbruchs SUČR. 1, 301, 11.

पाठिन् m. ein best. Fisch ÇABDĀRTHAK. im ÇKDR. — Vgl. पाठिन.

पाठी f. 1) = परिपाठी Arithmetik (urspr. Rothe) COLEBR. Alg. 1. — 2)
ein best. Strauch, = वला, बाव्यालक u. s. w. RĪĠAN. im ÇKDR.

पाठीगणित n. = पाठी 1. COLEBR. Alg. 1.

पाठीर m. = पठीर VIČVA im ÇKDR. Rettig (मूलक); Stob (तितउ);
Wolke; Feld; Bambusmanna H. an. 3, 576. fg. MED. r. 182. fg. Zinn
(रङ्ग) MED., st. dessen वङ्ग H.); Katarrh (वातिक MED., वार्तिक H.);
Sandel ÇABDAR. im ÇKDR.

पाठुपट v. l. für पाठूपट VOP. 26, 30.

पाठूपट adj. von पठ् P. 6, 1, 12, VĀRTI. 4. VOP. 26, 30.

पाठूर् m. ein best. Theil des Thieres in der Rippengegend TS. 5, 7, 32, 2. 32, 1.

पाठूर्क adj. von पठूर् gaṇa धूमादि zu P. 4, 2, 127.

पाठ्य n. eine best. Gemüsepflanze, = पटुशाक RĪĠAV. im ÇKDR.

पाठ (von पठ्) m. = निपठ, निपाठ AK. 3, 3, 29. = पठन MED. th. 7.

1) Vortrag, Recitation: पाठि गेये च R. 1, 4, 6 (3, 44 GORR.). VIKR. 86, 17
(nach der richtigen Lesart). KATHÁS. 2, 36. 37, 75. 77. 40, 20. — 2) das
Lesen (insbes. kanonischer Texte), Studiren ÇIKSHĀ (RV.-Rec.) 30. AK.
2, 7, 13. 88. H. 838. अवातरप्रकरणाविश्रामे शीघ्रपाठतः । आङ्गिकम् ra-
sches Lesen H. 255. — 3) Text KĀTJ. ÇR. 1, 2, 14. ऋवेदपाठपठितं व्रतम्
MBh. 12, 13568. पद्यापाठम् 2373. वेद^० Ind. St. 3, 400. °क्रम ebend. सूत्र^०
P. in den Unterschriften. — ŚĪU. D. 18, 5. Schol. zu KĀTJ. ÇR. 1, 5, 3—
9. 9, 6, 28. °दोष Fehler des Textes, falsche Lesart WEBER, Naxatra 373.
Am Ende eines adj. comp. f. आ MÜLLER, SL. 197. पाठ und °वादि^० so
v. a. धातुपाठ VOP. 8, 62. — Vgl. गण^०, चतुष्पाठी, धातुपाठ, पठ^०.

पाठक (wie eben) m. nom. ag. P. 7, 3, 34, Sch. f. पाठिका 4, 1, 4, Sch.
1) Vorträge, Hersager: नाय्याः H. 330. Leser: लिखित^० ÇIKSHĀ (RV.-
Rec.) 32. — 2) Schüler Verz. d. Oxf. H. 174, b, No. 393. — 3) Gelehr-
ter, Kenner einer Wissenschaft; Lehrer, = उपाध्याय H. 78. = धर्ममा-
णाक TRIK. 2, 7, 8. पठकाः पाठकाश्चैव MBh. 3, 17395. धर्म^० M. 12, 111.
MBh. 12, 1312. KATHÁS. 28, 8. 45. स्मृति^० PANKÁT. 163, 2. नत्त्र^० Verz.
d. Oxf. H. 10, a, N. 3. ग्रहाम्भिव^० (?) MĀRK. P. 54, 32. — 4) Text (von
पाठ) Ind. St. 2, 79, N. 1.

पाठच्छेद (पाठ + छेद्) m. Pause, Cäsar TRIK. 3, 3, 178. — Vgl. पाठविच्छेद.
पाठन, f. °नी v. l. für पानठ, ठी gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41.

पाठम् (पाठ + भू) f. der Ort, an dem die heiligen Schriften gelesen
werden, TRIK. 2, 7, 12.

पाठमञ्जरी (पाठ + म^०) f. Predigerkrähe ÇABDAM. im ÇKDR.

पाठवत् (von पाठ) adj. studirt, gelehrt VARĀH. BRH. S. 42 (43), 9.

पाठविच्छेद (पाठ + वि^०) m. = पाठच्छेद MED. t. 47.

पाठशाला (पाठ + शा^०) f. Schule ÇKDR. WILS.

पाठशालिनी (पाठ + शा^०) f. Predigerkrähe ÇABDAM. im ÇKDR.

पाठा f. gaṇa नद्यादि zu P. 4, 2, 97. ein Schlingstrauch, Clypea her-
nandifolia W. et A. (vulg. आकनादि), welche medicinisch vielfach ge-
braucht wird, AK. 2, 4, 3, 3. TRIK. 3, 3, 105. MED. th. 7. RATNAM. 14. Nach
NIGH. Pr. = पकाडमूल Wurzel der Bignonia suaveolens, was schon des-
halb nicht wahrscheinlich ist, weil पाठा und पाठला neben einander ge-
nannt werden, z. B. SUČR. 2, 53, 10. — 1, 137, 9. 139, 4. 140, 2. 5. 142, 4.
315, 1. VARĀH. BRH. S. 47, 39. 76, 5.

पाठिक (von पाठ) adj. dem Texte entsprechend DĪJABH. 127, 4 v. u.

पाठिका 1) f. zu पाठक; s. das. — 2) dem. von पाठा und damit gleich-
bedeutend BRĪVAPR. im ÇKDR.

पाठिन् 1) nom. ag. (von पठ्) der Etwas studirt hat, Kenner, Gelehr-
ter: वङ्ग^० MBh. 3, 1668. लास्य^० MĀRK. P. 68, 26. — 2) m. Plumbago
seylanica AK. 2, 4, 2, 60.

पाठीकुट m. = पाठिन् 2. RĪĠAN. im ÇKDR.; vgl. u. पाची.

पाठिन m. 1) (von पाठ) = पाठक H. an. 3, 391. fg. MED. n. 89. — 2)
eine Art Wels, Stilurus Pelorius (COLEBR.), — boalis Ham. (WILSON) AK.
1, 2, 2, 18. TRIK. 1, 2, 16. 3, 3, 247. fg. H. 1345. H. an. MED. HALĪ. 3, 36.
M. 5, 16. JĪĠĀ. 1, 178. KATHÁS. 28, 51. RĪĠA-TAR. 5, 65. KULL. zu M. 3,
268. — 3) eine rothblühende Moringa (गुग्गुलु) TRIK. 3, 3, 247. fg. H. an. MED.
पाठियै adj. von पाठा gaṇa नद्यादि zu P. 4, 2, 97.

पाठ्य (vom. caus. von पठ्) adj. der des Unterrichts bedarf BRĪG. P. 7, 5, 2.